

pouhou pohružku, nýbrž za prohlášení ve smyslu čl. 354 obch. zák., žádného významu pro řešení tohoto sporu. Byly-li smluvní strany v prodlení, nepřislušela jim jiná práva než jsou výtčena v §§ 343, 354, 355 a 356 obch. zák. Nezaplatila-li, pokud se týče nezabezpečila-li dovolatelka včas kupní cenu za koupených 1.000 m³ dříví, byla žalovaná ovšem oprávněna podle čl. 354 a 356 obch. zák. jí oznámiti, že odstupuje od smlouvy, když dovolatelka do 31. května 1925 smlouvu v tomto směru nesplní. Souhlasným udáním obou stran bylo však zjištěno, že dovolatelka zajistila kupní cenu v dodatečné lhůtě. Tím však pozbylo storno významu. Žalovaná nebyla oprávněna nutiti dovolatelku k odebrání dříví. Byla-li dovolatelka s přijetím dříví v prodlení, měla žalovaná jako prodávatelka pouze právo podle čl. 343 obch. zák., nebyla však oprávněna odstoupiti od smlouvy a bylo proto storno vyslovené také pro případ nepřijetí dříví bezvýznamné. I kdyby tudíž žalovaná byla počkala s odesláním dříví do příjezdu důvěrníka dovolatelky a kdyby tento byl prohlásil, že dříví nepřeveze, nemohlo to míti za následek storno kupní smlouvy. Žalovaná byla oprávněna trvati na splnění kupní smlouvy ovšem za podmínek, že dříví odpovídá sjednané jakosti. Že tomu tak jest, mají soudy nižších stolic za prokázáno. Pouhé prohlášení důvěrníka dovolatelčina, že zboží neodpovídá intencím jeho mandantky, a nepřevzetí dříví v dodatečné lhůtě, nebylo by oprávnělo dovolatelku odstoupiti od smlouvy.

Čís. 8145.

Následky zmeškání lhůty k podání žalobní odpovědi nastávají samy sebou uplynutím lhůty a nemohou býti odčiněny dodatečným podáním žalobní odpovědi, třebas se tak stalo před podáním návrhu na vynesení rozsudku pro zmeškání.

Ti, kdož jsou spolužalováni o náhradu škody, netvoří nezbytně společenství v rozeprí podle § 14 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 15. června 1928, Rv I 2132/27.)

Žalobci byla způsobena škoda neosvětleným povozem, který řídil kočí Josef L. a který náležel manželům Č-ovým. V řízení o žalobě na náhradu škody proti Josefu L-ovi a manželům Č-ovým podal Josef L. žalobní odpověď včas, manželé Č-ovi zmeškali lhůtu k podání žalobní odpovědi. K návrhu žalobcovu vynesl procesní soud první stolicí proti manželům Č-ovým rozsudek pro zmeškání podle žaloby. Odvolací soud zamítl odvolání manželů Č-ových, pokud uplatňovalo zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s., jinak mu nevyhověl. Důvody: Ustanovení § 145 druhý odstavec c. ř. s. nelze použiti na případ § 398 c. ř. s., neboť není nikde předepsáno v zákoně, zejména v §§ 243, 398 c. ř. s., že má býti pohroženo žalované straně zákonnými následky proměškání, jež ji stihnou, nepodá-li včas žalobní odpověď,

jak je stanoveno na př. v §§ 60 třetí odstavec, 131, 165 třetí odstavec, 198 druhý odstavec, 432 druhý odstavec, 452 druhý odstavec a jinde (viz Hora, Civ. pr. proc. str. 236, II ad 1); jen v těch případech (slova v druhém odstavci § 145 »V této případnosti« vztahují se jen na první odstavec téhož §) lze promeškaný úkon procesní provést i dodatečně. Při nepodání žalobní odpovědi včas je použití ustanovení § 144 c. ř. s., podle něhož je strana promeškanší procesní úkon vyloučena pro vždy z toho, by jej dodatečně mohla předsevzít. Je proto lhostejno, zda bylo usnesení prohlášeno ústně a zda a kdy bylo přelepeno kolky. Tiskopis sám je ovšem potud nesprávným, pokud uvádí jako usnesení i to, »že na odpověď po uplynutí lhůty podanou by jako na opozděnou nebylo lze přihlídati, byť i žalující strana opomenula před podáním odpovědi učiniti návrh, by právní újmy promeškání byly uvedeny ve skutek«, neboť to je předpis zákona, jehož znalost se předpokládá u každého, tím spíše u právního zástupce (§ 2 obč. zák.). Usnesením je pouze výrok, že a jaká lhůta byla dána k žalobní odpovědi, neboť jen o tom rozhoduje soudce (§ 243 první odstavec c. ř. s.), ostatní je poučením, jež se dává stranám práva neznalým (§ 432 c. ř. s.) a jež bývá otištěno v tiskopisech na př. při vyřízení žaloby o následcích nedostavení se, o písemných výkladech (§ 397 c. ř. s.), o opravných prostředcích do rozsudku. Bylo proto odvolání, pokud se v něm uplatňuje zmatečnost, jako neodůvodněné zamítnouti. Tím je odbyt odvolací důvod nesprávného právního posouzení, pokud se spatřuje v tom, že neměl býti vydán rozsudek pro zmeškání, ana byla podle mínění odvolatelů podána včas žalobní odpověď. Neprávem tvrdí odvolatelé, že neměl býti podle § 402 druhý odstavec c. ř. s. proti nim vydán zvláštní rozsudek, an spolužalovaný Josef L. podal včas žalobní odpověď a jedná se prý o nutné společenství v rozepři po rozumu § 14 c. ř. s.; takového společenství tu není, neboť ani podle povahy sporného právního poměru ani podle zákonného předpisu netvoří žalovaní jednotnou rozepři stran; vždyť je možno, že odvolatelé by nebyli odsouzeni k náhradě škody způsobené L-em, prokázali-li by, že na tom nemají viny (samí se toho odvoláním domáhají), ač by L. byl odsouzen.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Zmatečnost, o které soud dovolací musí podle plenárního rozhodnutí ze dne 30. prosince 1927 pres. 227/27 uveřejněného pod čís. 7671 sb. n. s. věcně rozhodnouti, vidí dovolatelé v tom, že odvolací soud neshledal, že jim byla odmítnutím jejich žalobní odpovědi na žalobu nezákonným postupem soudu odňata možnost před soudem jednati (§ 477 čís. 4 a 503 čís. 1 c. ř. s.). Nelze přisvědčiti vývodům dovolatelů, že jest nezákonným odmítnutím jejich odpovědi na žalobu, podané sice po uplynutí lhůty k jejímu podání soudem prvé stolice stanovené, ale ještě před návrhem žalobce na vydání rozsudku pro zmeškání proti nim pro nepo-

dání žalobní odpovědi. Podle § 144 c. ř. s. má promeškání procesního úkonu za následek, že jest strana vyloučena z procesního úkonu, jejíž bylo jí v stanovené lhůtě předsevzítí. Ustanovení toto je normou všeobecně platnou, pokud ohledně těch kterých procesních úkonů nebylo něco jiného stanoveno. Dovolatelé uznávají, že usnesení na tiskopisu pro první roky předtištěné jest usnesením soudním jen potud, pokud se v něm odpůrci uděluje lhůta k odpovědi na žalobu a že vše ostatní jest jen poučením pro strany práva neznalé. Když tomu tak, nastaly následky zmeškání lhůty k podání odpovědi na žalobu již uplynutím lhůty k tomu stanovené samy sebou bez ohledu na to, zda návrh ve smyslu § 398 první odstavec c. ř. s. v té době již byl podán čili nic. Není proto správným názor dovolatelů, že až do podání návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání podle § 398 první odstavec c. ř. s. mohli ve smyslu § 145 druhý odstavec c. ř. s. promeškáný úkon procesní dodatečně předsevzítí a tak následky promeškání odčinit. Zásadu tuto vyslovil nejvyšší soud již v rozhodnutí uveřejněném pod čís. 7286 a 7729 sb. n. s. Vývody dovolání nejsou způsobilé, by soud dovolací shledal důvodným od zásady svrchu uvedené v tomto případě upustiti. Stačí proto dovolatele poukázati s jeho vývody v tomto směru na důvody onoho rozhodnutí. Jest proto přisvědčiti názoru soudu odvolacího, že předpis § 145 druhý odstavec c. ř. s. na souzený případ se nevztahuje a nemůže proto o zmatečnosti ve smyslu § 477 čís. 4 c. ř. s. případně § 503 čís. 1 c. ř. s. býti řeči. Soud dovolací shledává správným i názor soudu odvolacího, že o společenství v rozepři ve smyslu § 14 c. ř. s. tu nejde a že proto proti dovolatelům mohl být vydán samostatný rozsudek bez ohledu na to, jak vyzní rozsudek proti spolužalovanému L-ovi, když zavinění L-ovo jest zjištěno a pro posouzení povinnosti dovolatelů k náhradě škody přichází jen v úvahu, zdali zavinění toto jest toho rázu, že jest způsobilé, aby opodstatnilo jeho nezdatnost ve smyslu § 1315 obč. zák., kterážto otázka jest otázkou právní a nikoli otázkou skutkovou.

Čís. 8146.

I v řízení o výpovědi z domovnického poměru (zákon ze dne 30. ledna 1920, čís. 82 sb. z. a n.) mohou býti předmětem sporného jednání pouze námitky, podané včas.

K výpovědi z domovnického poměru není představenstvu družstva třeba souhlasu dozorčí rady.

(Rozh. ze dne 15. června 1928, Rv I 680/28.)

Výpověď stavebního družstva žalovaným z domovnického bytu ponechal procesní soud první stolice k námitkám žalovaných v platnosti. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil mimo jiné z těchto důvodů: Především jest zodpověděti otázku, zda k platnosti výpovědi bylo třeba, by si představenstvo vyžádalo k tomu souhlas dozorčí rady po rozumu § 11 čís. 11 stanov. Odvolací soud je toho ná-